

РЕШЕНИЕ

№ 1487

София, 29.01.2020

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Второ отделение, в съдебно заседание на двадесет и втори януари две хиляди и двадесета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ГАЛИНА СОЛАКОВА

ЧЛЕНОВЕ: ИЛИЯНА ДОЙЧЕВА

ЕМИЛИЯ КАБУРОВА

при секретар
на прокурора
от съдията

Илиана Венелинова Иванова
Георги Христов
ЕМИЛИЯ КАБУРОВА

и с участието
изслуша докладваното

по адм. дело № 4603/2019. 📄

Производството е по реда на чл.208 и сл.АПК.

Образувано е по 2бр. касационни жалби, подадени от:1/ Столичен общински съвет, представляван от председателя му - Е. Герджиков, чрез пълномощник - гл.юрисконсулт Занева; и 2/ Е. Атанасова, от [населено място], приподписана от процесуален представител - адв.Александрова; и двете, против решение №449 от 21.01.2019г. по адм.дело №4221/2018г. на Административен съд София-град, с което е обявено за нищожно оспореното Решение №620/28.09.2017г. на Столичен общински съвет /СОС/.

Поддържа се от Столичен общински съвет, че обжалваното решение е неправилно като постановено в нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила. Прави се искане за неговата отмяна, с присъждане на разноските по делото, вкл.юрисконсултско възнаграждение.

Вторият касатор - Е. Атанасова, поддържа искане за отмяна на обжалваното решение като неправилно, на всички основания по чл.209, т.3 АПК - нарушение на материалния закон, съществено нарушение на съдопроизводствените правила и необоснованост.

Ответниците: Е. Стоичкова, Н. Стоичков и Р. Стоичков, редовно призовани не се явяват. Вместо тях се явява пълномощникът им - адв.Петракиев, който изразява становище за неоснователност на касационните жалби. Претендира разности, по представени списък.

Останалите ответници - физически лица, редовно призовани, не се явяват и не се представляват.

Представителят на Върховна административна прокуратура дава заключение за неоснователност на касационните жалби.

Касационните жалби са подадени от надлежни страни и в срока по чл.211, ал.1 АПК, поради което са процесуално допустими. По същество са неоснователни, поради следното:

Пред АССГ Е. Стоичкова, Н. Стоичков и Р. Стоичков, са оспорили валидността на Решение №620/28.09.2017г. на СОС, с което на основание чл.21, ал.1 и ал.7 ЗОС, чл.110, ал.1, т.2, чл.134, ал.2, във вр.с ал.1 и ал.2, т.2 и 6 ЗУТ, е одобрен проект за изменение на ПУП-ПР на м."Суходол", кв.7 на гр.София, изразяващ се: от УПИ VII-657, 658 се създават нови УПИ VII-657, "за Жс", УПИ XIX-657, "за Жс" и УПИ XX-657, "за Жс"; изменят се и контактните граници на УПИ X -654 и УПИ IX-656, като се създават нови УПИ X -654 и УПИ IX-656; изменя се улица при о.т.131 за създаване на задънена улица от о.т.131а до о.т.131в, по цветните линии на приложение проект.

Съдът, след като е обсъдил доказателствата по делото, е приел, че оспореното решение е нищожен административен акт, по следните съображения: На първо място е извел извод, че решението е издадено от некомпетентен по материя орган. Според него и съгласно чл.129, ал.2 ЗУТ, компетентният орган е кмета на Столична община или упълномощено от него длъжностно лице от общинската администрация по реда на §1, ал.3 ДР ЗУТ, а не СОС по чл.21, ал.7, вр. с ал.1 от Закона за общинската собственост /ЗОС/, тъй като липсват каквито и да са мотиви, че одобряването на процесния ПУП-ПР е за изграждане на обекти-публична общинска собственост за задоволяване на общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин. Приел е, че изграждането на улица-тупик с о.т. 131а до о.т.131в, няма за цел задоволяване на общински нужди, а такива в интерес на собствениците на ПИ 657, за осигуряване на достъп до новообразуваните три УПИ-та: VII, XIX и XX, какъвто достъп може да бъде осигурен и по друг начин - чрез удължаване на проектираната по действащия ПУП улица-тупик с о.т.132 до о.т.132б.

На второ място е приел, че решението е нищожно и поради пълна липса на

основанията за изменение по чл.134, ал.1 и ал.2, т.2 и 6 ЗУТ, за които актът не съдържа никакви мотиви.

Решението е правилно.

Оспореният акт на СОС е издаден на основание чл.21, ал.1 и ал.7 ЗОС.

Разпоредбата на ал.1 предвижда възможност за принудително отчуждаване на имоти - собственост на физически или юридически лица, за задоволяване на общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, на основание влязъл в сила ПУП, предвиждащ изграждане на обекти - публична общинска собственост или на ПУП, предвиждащ изграждане на обекти от първостепенно значение-публична общинска собственост. В ал.7 на цитираната разпоредба е посочено, че ПУП-те по ал.1 се одобряват от общинския съвет, независимо от техния обхват.

Следователно разпоредбата на чл.21, ал.7, вр.ал.1 ЗОС визира изключение от компетентността на органа по чл.129, ал.2 ЗУТ, в изрично посочените случаи на принудително отчуждаване. Прилагането на изключението е свързано с конкретна цел - за задоволяване на общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин. Случаят не е такъв. Оспореният ПУП-ПР е процедиран по искане на касатора - Е. Атанасова, като съсобственик на ПИ 657, кв.7 по плана на м.Суходол, като проектираната улица-тупик с о.т.131а до о.т.131в, не обективира наличието на общинска нужда, която не може да бъде задоволена по друг начин. Тази улица не задоволява общински нужди от съществено значение за гражданите на гр.София, м.Суходол, а както правилно е прието от съда, задоволява частния интерес на собствениците на новосъздадените три УПИ-та да имат лице и транспортен достъп до имотите си. Поради това, не е налице условието на чл.21, ал.1 ЗОС за приложение на изключението по ал.7, а именно одобреният проект на ПУП-ПР, в частта му за улицата-тупик, не задоволява общински нужди, а частни такива. Освен това не е налице и другото условие - тези нужди да не могат да бъдат задоволени по друг начин. В случая е установено от заключението на СТЕ, че нуждите, за които е предвидена улицата тупик, могат да бъдат задоволени чрез удължаване на предвидената по действащия ПУП задънена улица с о.т. 132 до о.т.132б. След като липсват елементи от състава на чл.21, ал.1 ЗОС, изключението по ал.7 е неприложимо и оспореният ПУП-ПР е следвало да бъде одобрен от кмета на Столична община или от упълномощено от него лице по §1, ал.3 ДР на ЗУТ. Одобрението на проекта от СОС, който не е компетентният по чл.129, ал.2 ЗУТ орган, обуславя извод за нищожност на оспореното решение, на основание

чл.146, т.1 АПК. Като е достигнал до същите изводи съдът е постановил правилно решение, което следва да се остави в сила.

За пълнота не се споделят другите изводи за нищожност на акта, а именно, че е налице пълна липса на основанията по чл.134, ал.1 и ал.2 ЗУТ за изменениена ПУП-ПР. Такава нищожност би била налице ако оспореният акт не може да бъде издаден на каквото и да е друго правно основание по ЗУТ, а не само на изрично посочените в него. Ако може да бъде издаден, не е налице нищожност, а само унищожаемост.

Независимо от това, наличието на нищожност поради материална некомпетентност на органа, е достатъчно за правилността на обжалваното решение.

При този изход по спора, касаторите следва да бъдат осъдени да заплатят на ответниците Е. Стоичкова, Н. Стоичков и Р. Стоичков направените разноски за касационната инстанция, в размер на 600 лева заплатен адвокатски хонорар, видно от договора за правна защита и съдействие /стр.52/, по равно, т.е по 300 лева всеки от тях.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2, предл.първо АПК, Върховният административен съд, второ отделение

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №449 от 21.01.2019г. постановено по адм.дело №4221/2018г. на Административен съд София-град, второ отделение, 25-ти състав.

ОСЪЖДА Столичен общински съвет, да заплати на Е. Стоичкова, с ЕГН [ЕГН], Н. Стоичков, с ЕГН [ЕГН] и Р. Стоичков, с ЕГН [ЕГН], тримата от [населено място], общо и по-равно сумата 300 /триста/ лева разноски за касационната инстанция.

ОСЪЖДА Е. Атанасова, с ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк][жилищен адрес], да заплати на Е. Стоичкова, с ЕГН [ЕГН], Н. Стоичков, с ЕГН [ЕГН] и Р. Стоичков, с ЕГН [ЕГН], тримата от [населено място], общо и по-равно сумата 300 /триста/ лева разноски за касационната инстанция.

Решението не подлежи на обжалване.